

RINKĖJO GIDAS

*Maisto paieškos mieste, įžanga
(Skiriama J. V.)*

1. Nuosėdos

Laiptai pietvakariniame archyvų kampe nuves tave tiesiai prie potvynio. 32 aukšte susirask tarnybinių liuką, perbrisk deguto ežerą, braukis siauresniais takeliais ir kopėčiomis, kol pasieksi pagrindinę šachtą.

25-20 aukštai vadinami Migla. Čia, ant betoninių atbrailų, rasi švelniai fluorescencines geltonas kerpes (*Chyrosotrix*, auksinių dulkių kerpių, mutacija). Sugrūsk jas iki stambių miltelių, palengva atsargiai užpilk beveik verdančiu vandeniu ir maišyk, kol taps tirštu troškiniu. Skonis lyg cukringų dulkių, bet jose gausu baltymų ir cinko. Prieš patiekiant įsitikink, kad neliko jokių parazitų – nesijaudink, kai jie šliauš iš puodo keikdami tave. (Karštis jiems nekenkia, tiesiog užknisa.)

Profesionalo patarimas: Stovyklavietę įsikurk ant platesnės lentynos ir naktį praleisk Migloje. Stebėk požeminių žaibą, skrodžiantį ūkanas ir akimirkai nušviečiantį šią keturių šimtų metrų aukščio rentgeno-spindulių-išplėstų-šonkaulių neaprepiamą tuštumą.

Saugokis: Neklaidžiok žemiau 32 aukšto. Kuo žemiau leisiesi, tuo senesni ir keistesni bus gyventojai. Jie viską atsimena, bet visiškai nesidomi dabartimi.

2. Požemis

Virš galvos silpnai šviečiantys sudužę prekybos centro stoglangiai žymi Miglos pabaigą ir pristatytų aukštų pradžia: gėlėmis užsikimšusią kanalizaciją, pamirštus tarnybinius tunelius, pokario kapines. Ir metro. Negaliu patikėti, kad metro vis dar veikia (netgi L linija). Nors niekada nemačiau, kad kas nors juo naudotųsi, išskyrus tą vieną kartą. Vagonų vidus padengtas purpurinės druskos likučiais. Atsistumk duris, nusigramdyk druskos ir naudok maisto prieskoniavimui, jei tau nerūpi jos kilmė. Jei pasiseks, pamatysi druskos gramdytojų grafičių.

Užkandžių ir šaltų gėrimų automatai vis dar papildomi, tai automatizuotas procesas. Jei turi sugadintą kreditinę kortelę, pasinaudok ja. Kitu atveju pasitarnaus ir geležinis strypas. „Sylvain“ baltymų batonėliai neblogi, o alus (automatuose!) yra alus.

Po ketvirta ir devinta platformomis yra nišos, kur galima pamiegoti. Palikau ten savo lempą, jeigu ji sugrižtų.

Šikšnosparniai gyvena ventiliaciniuose tuneliuose. Nesiartink prie jų, nebent tavo atsinešamos taikos dovanos – dosnios. Laikantis atstumo sek jų skleidžiamais garsais, kurie tave nuves iki komercinės požeminės perėjos ir žydinčių medžių. Čia ieškok barsuko išmatų, ant kurių prikritę kirviasnapių snapų (šie paukščiai meta savo snapus vos tik išvysta barsuką – po to snapas vėl atauga). Paskrudink ir pabarstyk purpurine druska, valgyk kaip užkandį.

Profesionalo patarimas: Pakramtyk medžių žiedų ir laikas taps minkštas ir lėtas. Visai nieko.

Saugokis: Stebėk ir venk tarnybinių traukinių griaučių.

3. Medžių alėjos

Artėjant prie paviršiaus, tuneliai pamažu virsta susipynusių medžių gaubiamais dulkėtais grioviais. Žemėlapiai keičiasi, kažkas naktimis perpina medžių šakas. Pamedituok tai sankryžoje, iki kol pamatysi jonvabalius. Ten, kur jie skraido, rasi B12 vitaminu praturtintų dilgėlių lopinėlių. Iš jų išeina gera sriuba. Dar įmesk sintetinį koldūną ar kokį daržovinės kilmės baltymų gumulą, jei turi.

Medžių alėjos pakraštyje rasi nudažytą olą. Palik trečdalį to, ką surinkai, ir pasiimk, ko nepavyko rasti (vakar aš gavau grybų, oranžinių špinatų, karčiojo šokolado, paparčio baterijų).

NB. Oloje leidžiama būti tik po vieną. Ten visiškai tamsu, naudokis savo žibintuvėliu, kad apšviestum stalus su siūlomais daiktais, ir įsidėmėk iš šakų ir vytelių sufomuotus laikinus žemėlapius. Fotografuoti ir piešti draudžiama.

Profesionalo patarimas: Pavėsinėje virš olos yra apleistas namelis medyje, jei reikės vietos nakvynei.

Saugokis: Susidūrus su barsuku, rekomenduojama neprarasti budrumo.

4. Gatvės lygis

Aukštesniuose sluoksniuose riogso komposto krūvos, jų viršūnėse retkarčiais pasitaiko neokiaulpienių (turint kantrybės, po metų kitų fermentacijos su cukrumi jos gali virsti šūdinu vynu). Vertikalūs sodai – geras žalumynų šaltinis, tik pirmiausia juos reikia nukenksminti. Sek paskui drugį, jei

tokį pamatysi, jis anksčiau ar vėliau atplasnosi iki prekybcentrio, ieškodamas puotai nootropinio beržo (arba svogūno, bet tai tikriausiai tu jau žinai).

Parkuose augančios koduotos garšvos per pastarąjį dešimtmetį prarado didžiąją dalį savo krakmolingumo ir dabar yra valgomos, tačiau tinkamos tik išlavintam skoniui. Valgyk žalias arba nuplikytas. Gatvėse daug plėšikavimo. Ai, ir dar kalba gatvės lygyje smunka iki poezijos

dramblys šonkauliai skvere medituoja

Medžiaga, kuri plečiasi skystyje, ji gali būti formuojama, džiovinama, audžiama

Taip, jie įmaišo karčių žolių, bet bekramtant galima jas iškęsti

(jei esi pakankamai atsidavęs)

jie mano, kad tai yra pusiau gyva. Pritariančiai būtybei atlik biopsiją ir pradėk nuo to

Saugokis: Neprasidėk su drugiais.

Profesionalo patarimas: Tirštos gatvės nuklojusios išskyros nėra puikus maistas, bet išmuštos iki plokštumo ir išdžiovintos saulėje jos tampa lyg balta oda. Visi mano drabužiai padaryti iš jų...

5. Stogai

Miškelyje (alksnis, šermukšnis, ąžuolas) Skamoto pastato pastogėje pilna voveraičių. Surink jų skystį, vos keli lašai sugedusį vandenį pavėrs geriamu, o tavo aplinka ims tekėti ir švytėti. Aš atsibudau šimto kvadratinių metrų vonioje, apsuptas miškinų septynių (nevalgoma, dykvietę indikuojanti rūšis bronziniais lapais – tinkama malšinti egzemas po mėnulio nudegimų), dygstančių iš mano samanotų vėmalų.

Nukrapštyk pelėsius nuo stiklinės sienos ir gerėkis vaizdu. Keli šimtai metrų į pietryčius: socialinių būstų kvartalo stogai 1-ojoje gatvėje: mėsa-ir-betoną-ėdančių *verbascum / matricaria* hibridų laukai siekia 5 metrų aukštį (dievinu stebėti jų klestėjimą po to, kai nevietinių buvo išstumti iš žemesnių aukštų). Jų šaknys įsiskverbia į struktūrą pamažu versdamos betoną nepaprastai smulkia dirva. Mano pažinota voverė praėjusią savaitę įkrito pro stogą, skriejo septynis aukštus – septynis sferinius dulkių debesis, kylančius lyg karoliukų grandinėle, ir kai ką man priminė.

Ką reiškia rūšių solidarumas

imk marinuotą ropę, supjaustyk, iššifruok ženklus

naktinis dangus

tylus ruduo paukščiai, nesuskaičiuojami patvinusioje pastogėje...

Profesionalo patarimas: Mainyk ropes į draugystę (su voverėmis).

Saugokis: Nesiropšk į pastatus, ant kurių stogų auga tūbės.

Papildomas turinys

Pasienio ruožai, 1 ir 2 dalis

Užmiesčio pasienio ruožai yra begaliniai. Sodai yra patys svarbiausi: netoli centro išsidėsčiusios nenusakomos XX a. pievos; tolėliau jos virsta pusiau suvaldyta laukyme. Vakarinėje pusėje yra apžėlęs dvaras, kur, siekdami užkirsti kelią bambukų išsikerojimui, jie naudoja liepsnosvaidžius. Tykok neoangliško parko šešėliuose ir stebėk, kaip sklandytuvai mėgina pakilti, tuo metu mėgautis lengvu patiekalu iš kriaušės žievės atplaišų, šeivamedžio uogų ir kraujažolių, o po to – keletu rinktinių orchidėjų iš apleisto šiltnamio.

...ką pasakyti apie būtybių, neturinčių nervų sistemos, „atstovavimą“? Ar, būdamas vienu iš žolėdžių rinkėjų, dėl savo paties išankstinių nusistatymų esu aklas neteisybei? Palaikau dirbtinės mėsos fabrikus, bet juos visus uždarė per trečiąją bangą; keli mano draugai įsilaužė į vieną ir sugebėjo vėl paleisti sistemą. Galbūt investuosiu į tai –

Ir mano mėgstamiausias – pamirštas industrinis rajonas prie uosto. Naktį jis apsemiamas – maisto ieškok nusausesėjusiuose laukuose, stovėjimo aikštelėse ir upių vagose auštant. Paupio parke stovi didžiojo šarvuočio skulptūra, jo nugara tai pasirodo, tai pranyksta mainantis potvyniui su atoslūgiu ir lieka nuklota mikrokrabais: tekant saulei jie šviečia lyg mažos lemputės, o temstant pasidaro permatomi – nuolat skuba, tyliai ūžia, mąstydami apie kažką nežinomo.

...kas iš to, kad dievini visus šiuos dalykus, bet negali jų pajusti? Tarsi ginčytis su kate, kurią erzina musė. Nuolat girdžiu silpną garsą, tolimą sienomis kylantį chorą, atsklandantį iš požemio, daiktų, kuriuos pamiršau, gaudimą, laukinį gyvenimo netikrumą. Ar ir šiose sienose yra tūbių? Ar ji sugrižo į nišą po metro platforma, ar ji dabar ten, turiu galvoj, būtent dabar? Ar vis dar paklydusi Migloje? Turiu eiti pasižiūrėti.

Profesionalo patarimas: Išsimaudyk potvynio balose.

Saugokis: Ši zona sąlyginai saugi. Bet venk vietinių kritulių, jie nubrozdis tavo odą.